

«Δεν γεννήθηκα για να μισώ και να μισούμαι αλλά για ν' αγαπώ και ν' αγαπιέμαι», είναι ο διαχρονικός και πανανθρώπινος λόγος της Αντιγόνης (στίχος 523, «ούτοι συνέχθην αλλά συμφιλίειν έφυν») που ξεπηδά από την ομώνυμη τραγωδία του Σοφοκλή. Είναι η απολογία της αλλά και το κατηγορητήριό της στον Κρέοντα που διέταξε να μείνει άταφο το πτώμα του αδελφού της, Πολυνείκη.

Η διαταγή του Κρέοντα συνοδευόταν από την απειλή της καταδίκης σε θάνατο εκείνου που θα παράκουε. Η Αντιγόνη περιφρόνησε την βασιλική προσταγή και αποφάσισε να θάψει τον Πολυνείκη, ενώ η αδελφή της, Ισμήνη, δίστασε να συμπράξει. Όμως, την ώρα που ετοιμάζε την τελετή της ταφής, η Αντιγόνη πιάστηκε από τους ανθρώπους του Κρέοντα, οι οποίοι την οδήγησαν μπροστά του. Δεν φοβήθηκε να του πει ότι όντως ήθελε να θάψει τον αδελφό της. Γι' αυτήν, οι άγραφοι θεϊκοί νόμοι ήταν πιο ισχυροί από εκείνους που θεσπίζουν οι άνθρωποι. Ο Κρέοντας την καταδίκασε να ταφεί ζωντανή. Η Ισμήνη, παρ' όλο που είχε δειλιάσει να την βοηθήσει, ζήτησε από τον Κρέοντα να την θάψει με την αδελφή της. Ο Αίμονας, γιος του Κρέοντα και μνηστήρας της Αντιγόνης, προσπάθησε να μεταπείσει τον πατέρα του. Μάταια. Ο Αίμονας πήγε να βρει την Αντιγόνη στον τάφο της. Ο μάντης Τειρεσίας προφήτευσε φοβερά δεινά για τον Κρέοντα και την οικογένειά του. Ο σκληρός άρχοντας που αγνόησε και τα λόγια της Αντιγόνης και την ικεσία της Ισμήνης και το μίσος του γιου του, φοβήθηκε από την προφητεία.

Αλλάζοντας γνώμη, έσπευσε εκεί όπου είχε θάψει την Αντιγόνη ζωντανή. Την βρήκε νεκρή στην αγκαλιά του Αίμονα. Η λογομαχία ανάμεσα στον πατέρα και τον γιο κατέληξε σε απόπειρα του Αίμονα να σκοτώσει τον Κρέοντα. Δεν τα κατάφερε. Ο Κρέοντας γλίτωσε, ο Αίμονας αυτοκτόνησε πλάι στο πτώμα της Αντιγόνης. Όταν έμαθε τον θάνατο του γιου τους, η Ευρυδίκη (γυναίκα του Κρέοντα και μητέρα του Αίμονα), αυτοκτόνησε, αφού πρώτα καταράστηκε τον άντρα της.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, η Αντιγόνη έσυρε το πτώμα του Πολυνείκη, με την βοήθεια της χήρας του, Αργείας, ή της Ισμήνης, ως το σημείο όπου έκαιγε η πυρά του Ετεοκλή. Όταν οι φρουροί τις πήραν ειδηση, η Αργεία ή η Ισμήνη πρόλαβαν να το σκάσουν κι έτσι πιάστηκε μόνο η Αντιγόνη. Οι Θηβαίοι έδειχναν το σημείο στο οποίο σύρθηκε το πτώμα. Το έλεγαν «Σύρμα της Αντιγόνης».

(τελευταία επεξεργασία, 7 Δεκεμβρίου 2021)